

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

20. december 2024

Besvarelse af spørgsmål 2 ad L 106 stillet af udvalget den 5. december 2024 af Louise Elholm på udvalgets vegne.

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 5/12-24 fra FSR - danske revisorer, jf. L 106 - bilag 6?

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

em@em.dk

www.em.dk

Svar:

Lovforslagets overgangsordning giver personer med en relevant kandidatuddannelse mulighed for at blive godkendt som verifikator, hvis vedkommende gennem efteruddannelse og praktisk erfaring har opnået de nødvendige faglige kompetencer.

Jeg er helt enig i, at tilliden til erklæringer om bæredygtighedsrapportering er essentiel, og at de krav, der stilles til de nye erklæringsudbydere, skal være på samme høje niveau som for revisorer. Overgangsordningen er derfor udformet med det formål at sikre, at de nye erklæringsudbydere lever op til tilsvarende høje krav og standarder som revisorerne.

Efter revisorloven er det en betingelse for at blive godkendt som revisor, at vedkommende har en kandidatgrad. På denne baggrund lægges der i lovforslaget op til, at det også vil være en betingelse for verifikator, at den pågældende har en kandidatgrad. Ligesom for revisorer kræves det tilsvarende, at uafhængige erklæringsudbydere skal have gennemført 30 timers efteruddannelse inden for bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Omfanget og indholdet af efteruddannelsen vil svare til kravene for revisorer, der godkendes til at afgive bæredygtighedserklæringer efter overgangsordningen i revisorloven.

Den foreslåede overgangsordning stiller derudover krav om, at godkendelse som verifikator forudsætter 8 måneders praktisk erfaring i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver, hvilket går videre end overgangsordningen for revisorer.

Det forhold, at lovforslaget endnu ikke er vedtaget, er ikke til hinder for, at Erhvervsstyrelsen kan iværksætte visse forberedende handlinger og informere virksomheder om muligheden for allerede nu at påbegynde akkrediteringsproceduren som uafhængig erklæringsudbyder på grundlag af gældende ISO-standarder inden den 31. december 2024.

Tilsvarende blev der også foretaget forberedende handlinger i forbindelse med lovforslaget der implementerede CSRD (lov nr. 480 af 22. maj 2024), hvor Erhvervsstyrelsen inden lovens vedtagelse oplyste, at virksomheder på generalforsamlinger afholdt inden lovforslagets vedtagelse, kunne vælge en revisor til afgivelse af erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Generelt bemærkes det, for så vidt angår sammenstillingen af uddannelseskravene for revisorer og verifikatorer, som bl.a. fremgår af henvendelsens bilag, at revisorer gennem revisoruddannelsen kvalificeres til at udføre lovpligtig revision, der omfatter den finansielle del af hele årsrapporten.

Revisorer kan derudover også blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. I overgangsperioden kan godkendelsen opnås via efteruddannelse og på sigt ved at bestå en selvstændig prøve i erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Derimod kan verifikatorer kun afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. I modsætning til revisorområdet er der således tale om et meget afgrænset anvendelsesområde. Lovforslagets uddannelseskrav skal ses i denne kontekst, da verifikatorer alene skal beskæftige sig med en mindre del af den samlede årsrapport. Det ville derfor være uforholdsmæssigt og imod formålet om at åbne markedet for andre faggrupper, hvis verifikatorer ville skulle fuldføre hele revisoruddannelsen.

Jeg deler derfor ikke FSR – danske revisors bekymring for kvaliteten og troværdigheden af erklæringer afgivet af verifikatorer.

Med hensyn til besvarelsen af ERU alm. del. - spm. 48 skal det bemærkes, at uafhængige erklæringsudbydere ifølge direktivet skal akkrediteres til at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering af det nationale akkrediteringsorgan i henhold til forordning nr. 765/2008. I Danmark er det nationale akkrediteringsorgan under denne forordning, DANAK.

Efter de regler og standarder som gælder for akkreditering af virksomheder, har DANAK bl.a. pligt til at føre tilsyn med, at de akkrediterede virksomheder overholder akkrediteringskravene. Hvis Erhvervsstyrelsen også skulle føre kvalitetskontrol med de uafhængige erklæringsudbydere, ville der blive tale om dobbeltkontrol, som ikke vil være hensigtsmæssig.

I den forbindelse skal det påpeges, at det er en fejlagtig antagelse, når det i henvendelsens bilag angives, at de uafhængige erklæringsudbydere ikke er underlagt et selvstændigt disciplinærretligt ansvar. DANAK kan efter ak-

krediteringsreglerne tilbagetrække og suspendere virksomheders akkrediteringer, f.eks. hvis en uafhængig erklæringsudbyders kvalitetsstyringssystem ikke lever op til lovens krav.

For så vidt angår FSR – danske revisorerers bekymring for, at det delte tilsyn mellem DANAK og Erhvervsstyrelsen vil føre til kvalitetsforskelle mellem erklæringer afgivet af revisorer og verifikatorer skal det bemærkes, at undersøgelser af den enkelte erklæringsopgave bliver varetaget af Erhvervsstyrelsen, dvs. at alle undersøgelser vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering hører under ét samlet tilsyn, uanset om erklæringen er afgivet af en godkendt revisor eller uafhængig erklæringsudbyder. Det vil sikre ensartede resultater i tilsynet med konkrete deklæringsopgaver.

Med venlig hilsen

Morten Bødskov